

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123810384/facsimile.pdf> (tilgået 21. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Fodenden. Hans Moder satte dem altid dér. Henne paa Bordet laa den Bog, han havde læst i i Morges, inden han stod op. Den havde Moderen ikke flyttet; hun turde ikke røre hans Bøger. Taagen udenfor fyldte Værelset med et graat, tungt Lys.

Jørgen satte sig paa Træstolen ved Sengen. Henne ved Vinduet stod hans Kurvestol; efter Middag plejede han altid at drive en halv Times Tid i den. Han lagde knap Mærke til den nu, men sad og stirrede saa dumt paa Væggen lige overfor og følte sig fremmed i sin eget Værelse. Han ventede og lyttede efter Trin i Trappen. Hvad der vilde ske, vidste han. Pigen vilde gaa ind og fortælle Moderen, at nu var han hjemme, og saa vilde Moderen komme op.

Der gik en Dør nedenunder; en til. Jo, nu kom hun.

Da Moderen tog i Laasen, stod Jørgen henne ved Reolen og bladede i en Bog. Hun kom ind saa underlig forskræmt og lydlost og blev staaende henne ved Døren.

- - Jørgen!

Det lød saa bedrøvet bønligt, saa stille bebrejdende, akkurat saadan som Jørgen nødigst vilde haft det. Han saa ikke op fra Bogen og vendte næsten Ryggen til; men hans Ja kom mere tyst, end han havde villet det. Han fik det ikke gjort ligegyldigt nok.

Saa kom Moderens „Jørgen!“ igen; maaske lidt mere bebrejdende.

-- Ja vel.

Denne Gang lykkedes det ham at faa det halvt irriteret.

- - Hvor kunde du ...

Han smækkede Bogen i og dingiede med Overkroppen.

- - Det er dog din Fa'r, Jørgen.

-- En raa Ka'l.

Madvigs Grammatik blev puffet lidt længere ind paa Hylden og den danske Læsebog halet lidt frem.